

opusdei.org

Očevo pismo (8. lipnja 2018.)

Kao neposredan cilj tog posla je želja za obrazovanjem što većeg broja mladih ljudi kako bi oni, u slobodi i osobnoj odgovornosti, imajući udjela na duhu Djela – sada i kasnije tijekom života – bili kršćanski kvasac usred svijeta.

10.06.2018.

Predragi! Neka mi Isus čuva moje kćeri i sinove!

Bliži se biskupska sinoda o mladeži i raspoznavanju poziva i to me pokreće da vam se obratim ovim riječima kako bih vas pozvao na obnovljeno zalaganje u djelu svetoga Rafaela koje za sve mora biti – kao što je to označio sveti Josemaría – kao ***zjenica naših očiju***, jer kršćansko obrazovanje mladeži jest i bit će uvijek apostolski prioritet u Crkvi pa stoga i u Djelu.

„Ite et vos in vineam meam. Idite i vi u moj vinograd“. Naš Otac je pisao te Isusove riječi – iz poredbe o radnicima u vinogradu (usp. Mt 20, 4) – kao uvod u *Instrukciju za djelo svetoga Rafaela*. Prepoznamo ih kao upravljene i nama znajući da smo poslani na rad u vinograd koji je Gospodin predao našem Ocu i koji je sada u rukama svake pojedine kćeri i svakog pojedinog sina.

Kao neposredan cilj tog posla je želja za obrazovanjem što većeg broja

mladih ljudi kako bi oni, u slobodi i osobnoj odgovornosti, imajući udjela na duhu Djela – sada i kasnije tijekom života – bili kršćanski kvasac usred svijeta. A kao druga posljedica tog posla Gospodin neće zapostaviti da pozove onoga koga On hoće (usp. Mk 3, 13) da se uključi u Opus Dei.

Također i po apostolskoj akciji tih samih mladića i djevojaka svetoga Rafaela želimo u zajedništvu sa cijelom Crkvom biti sijači radosti Evandjelja koje „ispunja srce i čitav život onih koji susreću Isusa“[1].

Ako su te djevojke i dečki zaista odabrani, to ne znači da zapuštamo ostale. Od sto duša interesiraju nas sto; stoga, kao što nas također uči naš Otac: ***Vaš i moj posao mora biti upravljen, ponavljam, svim ljudima: rodbini, prijateljima, susjedima, kolegama, onima iz našeg naroda i građanima drugih naroda; katolicima, odijeljenim***

kršćanima i nekršćanima: živeći uvijek u odanom prijateljstvu i veritatem facientes in caritate, slijedeći i propagirajući istinu Evandjelja u ljubavi (usp Ef 4, 15) [2].

Iako mladići i djevojke svetoga Rafaela nemaju formalnu vezu s Djelom – nisu vjernici Prelature – imaju udjela na njegovom duhu i apostolskom dinamizmu. Nisu stoga ljudi koji jednostavno primaju neka duhovna sredstva obrazovanja, već uzimaju Djelo kao svoje i nastoje aktivno surađivati na njegovom apostolskom poslanju.

Nastojimo se zalagati umom i vremenom u pripremi aktivnosti koje su tradicionalna sredstva tog posla (krugova, duhovne obnove, kateheze i drugog) i ostvariti ih u ljudskom i nadnaravnom tonu, pozitivnim smislom i ljubavlju prema Bogu i dušama, onako kako su

nastala u srcu svetoga Josemaríje. Ne zaboravite da apostolski plod prije svega ovisi o milosti Božjoj.

Dobro znate da te aktivnosti nisu neovisne o međusobnim prijateljskim odnosima: „Naš Otac nas je učio da tim poslovima uvijek mora prethoditi, pratiti ih i slijediti ih molitva, mrtvljenje i osobni ophod prijateljstva i povjerenja“[3].

Prijateljstvo ima vrlo visoku ljudsku vrijednost i sam Isus ga je uzdigao na božansku razinu: *Nazvao sam vas prijateljima (Iv 15, 15); Nitko nema veće ljubavi od onoga koji daje svoj život za svoje prijatelje (Iv 15, 13).*

Gospodin se daje potpuno: Nastojimo slijediti njegove korake i dati svoj život za druge. Apostolat je najveći izraz prijateljstva. Prijateljstvo se ne instrumentalizira, nego se dovodi do njegove punine.

Živjeti pravo odano i iskreno prijateljstvo[4] znači izaći iz sebe

samoga. Znači velikodušno uložiti vrijeme u osobni susret na kojem se dijeli radost, bol i nada zbog istinskog interesa i obostrane privrženosti. U tom ambijentu prijateljskog osobnog apostolata uvijek se otvaraju velike mogućnosti za spontanost i inicijativu svakoga pojedinca.

Također postoji veliko područje za organiziranje pomoćnih aktivnosti, prema potrebama mjesta i vremena, koje pomažu u poboljšanju ljudskog, kulturnog i drugog obrazovanja velikog broja mladih ljudi, poštujući i braneći svačiju slobodu, i koje im omogućavaju da se približe vjeri ili ojačaju svoje obrazovanje i kršćanski život.

Kada nam se poteškoće čine velikima – a ponekad to i jesu – upravimo pogled na prva vremena Djela kada su zapreke bile vrlo velike i na koje je nekoliko godina kasnije podsjetio naš Otac: ***Pred svim tim imali smo vrlo***

malo – niti jedno ljudsko sredstvo i mnogo mladosti, mnogo neiskustva i mnogo naivnosti - ali isto smo imali sve: molitvu, milost Božju, dobro raspoloženje, a to je bilo uvijek i bit će oružje Opusa Dei[5].

Molimo svjetlo od Gospodina kako bi svatko od nas vidio što može učiniti i što može bolje učiniti u tom poslu, počinjući od nadnaravnih sredstava: molitve, žrtve i rada pretvorena u molitvu. Svaki pojedinac će moći također razmotriti kako poboljšati svoje sudjelovanje, prema svojoj dobi i osobnim okolnostima, na različitim sredstvima tog apostolata s mladima.

Sa svom ljubavlju vas blagoslivlja vaš Otac,

Rim, 8. lipnja 2018.

Svetkovina Presvetoga Srca Isusova

[1] Franjo, Exhort. Ap. *Evangelii gaudium*, 24.11.2013., br. 1.

[2] *Instrukcija*, 8.12.1941., br. 3.

[3] Don Javier, Pismo 28.11.2002., br. 13.

[4] Usp. *Susret s Kristom*, br. 149.

[5] *Pismo*, 7.10.1950., br. 12.

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/hr-hr/article/ocevo-
pismo-8-lipnja-2018/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/ocevo-pismo-8-lipnja-2018/) (8.08.2025.)